

Summer som fuldkommen tabte, saa forholder dette sig vel i en vis Henseende rigtigt; for saavidt man holder sig til den ydre Form, men i Realiteten kan det ikke siges at være Tilfældet. Jeg skal blot med et Exempel oplyse den ærede Forslagsstiller om, hvoraf Sligt kommer; det kommer af, at, naar en Mand i Vestindien skyldte en meget betydelig Sum til Statskassen, som var prioriteret i en vis Plantage, og han ikke kunde forrente denne Sum, saa lod Staten denne Plantage stille til Auction, og den blev i Regelen tilslaaet Statskassen for et aldeles nominelt ubetydeligt Beløb, fordi der slet ikke var Nogen, der vilde optræde som Concurrent mod Staten, som man vidste i ethvert Tilfælde vilde gjøre sin Fordring gjældende. Den Deel af denne Mand's Gjæld, som blev tilbage, blev da opskreven i Bøgerne som et Activ, som en Gjæld, der skulde paahvile denne Mand personlig; men senere har Staten solgt en stor Deel af sine Plantager og faaet ud, ikke alene omtrent hvad denne Mand tidligere skyldte den, men endog saa undertiden Mere, og desuagtet er Manden bleven staaende med sin Gjæld. Saaledes er der f. Ex. nogle af de værdifuldeste Plantager, som Statskassen nu eier, som ere en 400,000 à 500,000 Rbd. værd, og som næsten forrente denne Sum ved den Afgift, som svares i Forpagtning, hvilke Statskassen har kjøbt for omtrent 2000 Rbd., og derimod er Manden opført som Debitor for den hele Sum, som han skyldte i disse Plantager. Paa samme Maade var netop i det sidste Aar, som den ærede Forslagsstiller har omtalt, en Mand Debitor for en Sum af omtrent 30,000 Rbd., som stode i en Plantage; denne købte Statskassen for 200 Rbd. og solgte den siden efter for Mere, end Manden skyldte, saa at Statskassen omtrent tjente 8000 Rbd. derpaa, men desuagtet staaer Manden endnu opført som Debitor for den Gjæld, der var prioriteret, og som ikke blev dækket ved den Kjøbesum, som blev erlagt. Paa denne Maade have Activerne i Vestindien faaet en saadan Skikkelse, som de have, men deraf fremgaaer det ogsaa, at man ikke ligefrem kan sige, at det er et Tab for Staten, at disse Afkrivninger have fundet Sted ved en senere Regu-

lering af det paagjældende Forhold. Naar disse Omstændigheder tages under Overbetielse, troer jeg, at det vil sees, at de Præmisses, hvorpaa den ærede Forslagsstiller har bygget sit Forslag, i denne Henseende ikke ere saa ganske uagtige. Det Samme er Tilfældet, og jeg troer i en endnu større Udstrækning, med Hensyn til hans Betragtninger over Handelen; han vilde paa-vise, at Aarsagen, hvorfor det vestindiske Sukker væsentligt gik hertil, var den Moderation, det havde i Løden. Jeg troer, at han ved nærmere at undersøge de Priser, hvorfors det sælges, vilde have overbevist sig om, at dette ikke er Tilfældet, og han vilde ligeledes ved nærmere Undersøgelse have fundet, at det ikke er, fordi man successtvist vænner sig mere og mere til at tage Sukker fra andre Steder end Vestindien, at Indførselen af det vestindiske Sukker i de seneste Aar i Forhold til andet Sukker har været mindre end tidligere, han vil nemlig have set, at det alene grunder sig paa den Omstændighed, at den vestindiske Høst ikke har været saa gunstig, at den kunde afgive et større Overskud til Moderlandet. Ivertimod er i 1850 af hele Vestindiens Udførsel, som var omtrent 11 Millioner Bund, de 9 førte til Danmark og kun omtrent de 2 Millioner Bund førte til andre Steder, hvorimod Udførselen i 1847 deelte sig lige mellem Moderlandet og fremmede Steder. Den ærede Forslagsstiller vil paa ingen mulig Maade kunne bortraifonnere den store Vigtighed, som det har for Handelen i det Hele, at et Antal af 30 til 40 af de største Skibe finder næsten stadig Sysfættelse ved Farten paa de vestindiske Colonier. Han vil heller ikke kunne paastaae, at denne Handel vil kunne fortsættes, hvis vi mistede de vestindiske Colonier (Wilkens: Jo!). Nei, det vil han ikke kunne bevise, med mindre han kunde bevise, at de fremmede Regjeringer, i hvis Hænder de vestindiske Colonier kunde antages at ville komme, vilde sætte vore Skibe og deres egne paa fuldkommen lige Fod (Jo!); det er Noget, som for Diebliffet ikke er Tilfældet, hvilket ogsaa viser sig i Praxis derved, at vi ikke have nogen saadan Handel paa de andre Colonier, som vi have paa vore egne Colonier. Denne Handel vil efter al Sandsynlighed væsentligt gaae tabt, og den er ikke